

Asia C-196/04

Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd vastaan

Commissioners of Inland Revenue

(Special Commissioners of Income Tax, Londonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Sijoittautumisvapaus – Ulkomaisia väliyhteisöjä koskeva lainsäädäntö –
Ulkomaisten väliyhteisöjen voittojen sisällyttäminen emoyhtiön veron
määräytymisperusteeseen

Julkisasiamies P. Léger'n ratkaisuehdotus 2.5.2006 I - 7997
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 12.9.2006 I - 8031

Tuomion tiivistelmä

1. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus
(EY 43 ja EY 48 artikla)*

2. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Verolainsäädäntö*
(EY 43 ja EY 48 artikla)

1. Pelkästään sen perusteella, että jäsenvaltiossa asuva yhtiö perustaa tytäryhtiön kaltaisen sivutoimipaikan toiseen jäsenvaltioon, ei voida soveltaa yleistä veropetoksen olettamaa ja perustella toimenpidettä, joka haittaa perustamis-sopimuksessa taatun perusvapauden käyttämistä. Kansallista toimenpidettä, jolla rajoitetaan sijoittautumisvapautta, voidaan sitä vastoin perustella väärinkäytösten estämiseen liittyvillä syillä, kun kyseinen toimenpide koskee erityisesti puhtaasti keinotekoisia järjestelyjä, jotka ovat ilman taloudellista todellisuuspohjaa ja joilla pyritään kiertämään asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön vaikutusta sekä erityisesti se vero, joka olisi normaalisti maksettava asianomaisen jäsenvaltion alueella harjoitetusta toiminnasta syntyneistä voitoista.
2. EY 43 ja EY 48 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltioon sijoittautuneen ja siellä asuvan yhtiön veron määräytymisperusteeseen sisällytetään ulkomaisen väliyhteisön toisessa jäsenvaltiossa toteuttamat voitot, kun näihin voittoihin sovelletaan siellä alemmaa verotuksen tasoa kuin ensiksi mainitussa valtiossa, ellei sitten tällainen sisällyttäminen koske ainoastaan puhtaasti keinotekoisia järjestelyjä, joilla pyritään kiertämään normaalisti maksettava kansallinen vero. Tällaista verotustoimenpidettä ei näin ollen saada soveltaa, kun objektiivisten ja ulkopuolisten tarkastettavissa olevien tekijöiden perusteella osoittautuu, että verotuksellisten syiden olemassaolosta huolimatta kyseinen väliyhteisö on todellisuudessa asettautunut vastaanottajana olevaan jäsenvaltioon ja tosiasiallisesti harjoittaa siellä taloudellista toimintaa.

(ks. 50, 51 ja 55 kohta)

(ks. 75 kohta ja tuomiolauselma)